

Forfatter: Oehlenschläger, Adam

Titel: Udrag fra Yrsa

Citation: Oehlenschläger, Adam: "Helge", i Oehlenschläger, Adam: *Helge*, udg. af Søren Baggesen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1996, s. 125.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-oehl06-shoot-idm140072289061008/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Helge

OLUF

Træd Yrsa frem, og viis os Din Fortrinlighed!

Afsides

O Tangkier *nu* forstaaer jeg Dig, Du Skummende!
Du kiøler Hævnen – gyseligt! – men kiøler den!

HELGE

Hvis hun er min, tillad mig da o Dronning strax
At skake med min Eiendom. Det blanke Staal
Ei taaler Dig, jomfruelig Blyfærdighed
Ei Mængdens Øie. Reugin, ræk mig hid det Slør
Med Guld indvirket, som vi tog fra Vikingen.

Han lægger Sløret over Yrsas Hoved

Saa skiuler jeg for Spotterne Din Rosenkind
Og hæver Dig i Herrestand. Du est min Viv.
Svar ei, o taal ei. Ræk mig kun Din Lølicheand,
Hvis Du bifalder Helges Ønske, Somrens Blomst
Forsmaaer jo ei Formæling med den brune Høst,
Naar Solen stadigt skinner paa et spraglet Løv,
Og Maanen smiler Elskov i dens Aftenstand?
Forskræk Dig ikke ved en Sømands raske Valg.
Lang Tid behøver Venskab, kort kun Kiærlighed.

Med et fængseligt Blik paa Olof

I Krønens Guld jeg fandt en daarlig Glimmersteen;

Med Ønsked til Yrsa

I sorten Flint af Kalken skiult: en Diamant.

YRSA

Naturens Røst befaler mig at lyde Dig;
Men Hiertet gyser. Ædle Drot! vær ei saa snar!
Lad Effertanken skienke Dig Besindighed.

HELGE

Nei Yrsa! ogsaa Lidenskaben har sit Krav.
Den nyder slet og glædes svagt, som evig kold
Kun overveier. Freia rører Hierterne
Med Øeblikket. Følger Du ei hende blindt

Om selv paa Randen af det færligt steile Fjeld,
Saa føler Du en Kærlighed.

YRSA
Jeg føler den.

HELGE
Ha elsker Du en anden Svend?

YRSA
 End slog mit Bryst
For Ingen, som for Dig det slaer. Jeg føler dyb
Beundring og Hengivenhed! Jeg følger Dig
Som Lammet følger Moderen; og fatter klart
At skilt fra Dig vil sikkert Længslen dræbe mig.

HELGE
Saa est Du min, trods hver en Frygt, trods hver en Spot.
Ræk mig Din Haand! og følg mig ud paa Bølgerne,
Der venter Odins Præst med Offethornet os;
Og næste Morgen skuer Dig som Helges Viv.
Ei Tid vi Sværmen give til Forundringer.
Om hvad der *skæer* bevæger sig kun Daarens Mund;
Til hvad der *er skæet* vænner snart sig Verdens Kreds,
Og seer i selv et Under det Sædvanligste.

Han gaar med Yrsa og sine Kæmper til Stranden; Oluf med sit Følge til Borgen

Højfruerne komme fra Klippelunden og Stranden

FØRSTE SKARE
Med langsom List Flodernes Dronning
 Hævner Ymerkæmpe;
Ham, hvem grumfordærvende Guder
 Sløge med blodige Sværde.
Thi længe før Børs og før Bares Æt